Jännenpää 21/6 1926.

Oma, rakas tipsukkani!

Sydöm. kiitos kirjeestäsi, tottis! Lämpimät tem. ensiksi kaikilta omaisiltasi, (tulin juuri siellä) he voinat, kaikin sikeen luprin, sawain Paakkalantäti.
Häväsin Wiviä onnittelemassa (Elviisa) ja tietysti oikasin „Nauris-maan" (Tridän) kautta. Wisa-poika tahtoi välttämättämästi minna soottamaan N:le, ja ajettiin rauk-ka sielta pois, nitsan ja „raukku-misen" kaussa! Hyllässä se vei-tikka Sinut muistaa luprin kun-nimeäsi voon mainitsin, niin sillain „pojan" pöä jännittymeenä heti „köönyri sodolta tulenalle postille, tunnaili kai niinkuin

2 „tuolta se meni ja tuolta kai hän
takaisinkin tulee". Kun sitten
tulin takaisin samaa tietä niin
emme Aidin kanssa tohtaneet saa-
da sitä millään sisään, se heittäytyi
selälleen maahan ja kiemusteli
siinä sillä tavallaettä emme pääs-
seet niskoan tai selkään käsik
si, oina voon käpäliä ja mikinais-
ta suuta tuli kanaan, minna täy-
tyi heittäytyä polvilleni maahan
ennenkä sain sen syliini ja Aiti
kantai sen sisään. Minä nauroin
kuollakseni sen sukkelmuksille.
En voinnut ottaa sitä tänne kun
tömä meidän ylöstuleva rappumme
juusi tönäpän maalattiin, ja ei-
vannet minkä moista faxtrottia
Visa-paika siinä olisi tanssinut.
Setä Hurme ja Malmin täti olivat
Teillä, lämpimät teenen dykset
heittä malemmilta Sinulle.
Evi soitti minulle eilän ja ky-

syi Sinun osoitettasi, minä aijon
tonäpäivänä kiijoittaa kortin
hänelle ja siinä osoitteesi lähettää.
E. voi hyvin ja kertoi että he
puhunat ahkerasti Ruotsin, hän
kertoi käyvänsä vinnassa, soutele-
mossa ja kalossa, muten voi hyvin. —
Elna Ahalatta tem. hän käni
Johannuspäivänä töällä, tyttärenkka
on niin surullinen, Isä on hyvin
huona, selkäranka on poikki,
hän ei voi enään liikuttaa käsi-
äufäkään yhtöön. —
Aarnion emäntä on myöskin
hyvin huonona, hänettähön myös-
kin katkesi selkäranka, rankottä.
Eipähön sitte olekoon mitöön
onnettomuksia topahtunut, onneksi.
„Lotat" ovat parikin kertoa
käyneet Koivikassa toussimassa,
Liisa M. oli mukana ja hauskoa
oli tyttäriillä ollut hyvin. —
Johanina olivat kvonani veli-

mieheni ja parempaan puolikkaansa
kanssa ja niellä oli ronna Rusk,
„Irkka" R. isäusä kanssa olivat
„Mariehamnissa ~~[illegible]~~ mon luona.
Minun syntisestäni „Sinä kysäsit
kyllä hän joksaa hyvin ja on ollut
kunnollinen pitkän aikaa, ja toista
vuotta hän on nyt ollut Paljalassa
tekee täydestä, miehen töitä. Paljala
isäntä olikin esittänyt hänet Kor-
jalaisille häävieraillen Pehtaa-
rikseen ja tottahan se onkin, että
Isäntä kotoa pois allessaan antaa
Silekaikki määräykset toistä ja
S. tekee työtä etunenässä, miehet
hänen jälkeensä työskentelenät.
Uskotko, lapseni, että olen ilonen
harhaan kalkeneen „lompaani" ka-
tiin, rehellisen työn ja raittiin
miehen kanssa jäntumisesta? —
Olen, tunnen olevani velvollisuu-
teni täyttänyt, tätä harhaan jäntu-
mutta ihmislasta anttaessani. —

Niinkuin lähtiessasi nesit, niin 3.

me sitte olimme missä Pohjolan häissä", kyllä ne olivat suuren-moiset, Hansanopistoon suuret suojat olivat ihan täynnä väkeä, aivan kuin nyuin ennistunessa iltamassa! Hauniisti koristellut huoneet, kauniita ihmisiä, kukkia, laulua, soittoa puheita, lohjaja ja taussia. Ruokoa ja juomaa niin mahdottomasti että pöätä pyöritti, vat sa pahasta puhumattakoon! Kuulithan että meidän 3:n „sulottoren," M.P.-M.K. ja minun piti mennä yhdessä autossa? no, niin me menimme F. Alanne oli neljäs, Ossi K. meitä kyyditsi ja vai kauhistusta! me olimme syöksy 3 Autoon kaussa yhteen. Ossi ajoi, ja täyttä vauhtia mäestä ylös ja aikaessamme, mäen mutkasta kööntyä Opistolle, niin sieltä syöksyy

vastoomme, alas mäestä nuo 3 aut
täyttä vuohtia, hyppäsimme ulos
ja O. oli aika tyä peräytyessäön
toakse päin, olli menosta ei voin
mut olla kysymystäköön, tien ka-
penden tähden. Sain kouhuissani
käteni ristiin, ensi hetkessä ja
tuumailin että voon ihme meidät
pelastoa, tuo ihme tapahtui,
Ossin voima ja kylmänerisyys,
ja tietysti, uskon varmasti,
Suojelus henkeni meidät pelasti.
Tuutun niin turvallisella, kun
tuoulaista tapahtuu, jälkeenpäin
ajatella, kitellisella ja näyrällä
mielellä lähestyä niitä voimia joita
emme näe, voon tunnemme lä-
hellämme hädän hetkellä!
Muista Sinäkin, jokas lapseni,
mihin hätäön, henkiseen tai
muuniilliseen, jutunetkin elämäs
sä, että omin voimin emme.

me pöösé pitkälle, vaoraista
ja kärsimyksissä meillä aina
on näkymättönnä voimia jaant-
tajia! Minne elamme tie mei-
dät vieneeköön, ylhäälle tai al-
haalle, yhteiskunta asemassamme
meidän aina tulee olla sisimmäs-
sämme: tyytyväisiä, rokostani
anteeksi antaria ja näyriä, rille
voimalle, Korkeimmalle jolta
kaiken saamme! —
Kesä lomani kai alkoa 15 pheim.
en varmasti ole päättänyt minne
menen, ehkä Wittiin Lempi M.
ynnä Siskonsa ja vielä eräs „tuntema-
toin suunnus" tahtavat minna
W:n heidän „kanamammakseen"
tuntuu mukävalle ajatus menna
vieraisiin ihmisiin, ehkä tulisi enem-
män levättyä ja vähemmän puhuttua.
Jos menen Loimaalle tai Jyväskylään
niin tiedän että tulen päivisin telmi-
mään losten kanssa ja yöllä juttelemaan

kl. 2–3 Helgan tai Maijan kanssa. 8

Tunnen itseni niin väsyneeksi tai sinaon, että kaipaon vaan lepoa en huvituksia ja semaa. Minä en ymmärrä kuinka voin niin väsyä, vaikka en ole mitenkään sairas. Kyllä kai se viime talvi kylmineen minua niin pusertelí että en toos teldo pööstä tasapainoon. –

Vieraisille minua on kovasti kutsuttu, Roihan rouva, on pari kertoa ollut hevosella minua sinnekin hakemassa, mutta minusta tuntuy että en joksa ja silloin jörkeni kieltää minua menemästä minnekään vieraihille. En ole ollut viellä Sibeliuksellakaan. Halasen rouva on pyytänyt sinne, vaikka koka loma ajakseni, siellä on vaan kota va Puntarhuinneiti, kaikki Herskappoissa, Päivällistä täytyisi käydä syömässä Syväranmassa, mutta se tuntuisi minusta hauhealle, munten

siellä olisi sulainen rauhan paikka.
En tiedä varmasti vaikka muutamiksi päiviksi menisinkin, nautti-
moon ihanasta luonnosta ja sen rauhasta, jos eletöön, niin näkdöön!
Ihmari on Harjalassa, kuulun voivan hyvin, ei voon kirjoita puolta sanaakoon minulla - eikä olekin minulla fasterina syytä olla syvästi laukkoon tunut?
Meillä on töällä ylhöällä nyt "vemuntteeraukset" ~~nyt~~ suoritetut, "veranta ja rappu hyvin hauskon näkösiä, keltanen vallitsevo vivahdus kotosta - lottiaon. -
Mailma, ympäristömme, ennen kaikkea on hyvin hauskan näkäistä nyt kun kesä on kukkeimmillaon, kukkia näet alkoo olla jo meidän komeassa, hyvin hoidetussa puutarhassamme, jo tommetkin töydessä lehdessä, komeaista koivustamme puhumattakoon. Alon vähittäin jo kotintua kun voin voisin

alla ajattelematta ensi tolvena kyl-
21/6 - 26
mytta hvoneissani, kun niitä ei tiivis-
tetä. Mutta mitäpä sulla ennen aikaa
kuka tietää ehkä ihme topahtuu!
ja minä ensi tolvena pääsen pale-
lemasta jonnekin missä ei löydy
kylmyyttä ja muuta epämielisuutta!
Rakkaani! nauti nyt aikein sy-
dämen pohjasta vapaudestasi ja
hvonnosta! Opi tuntemaan ja näke
mään taivaan ja meren ihmeitta
ja syvyyttä! Ilmisen jälkeen heit-
täydy kolliolle ja kuuntele hiljaa
mitä aaltojen pauhina sielullesi pu-
hun, lapseni se on ijäisyyden, Kor-
keimman lauhva ihmis-sielulle, kun-
vaan sen opit ajatuksella kuulemaan
ja ymmärtämään nautit ja vahvis-
tut siitä! Wai kuinka mielellani
tahtoisin alla hvonasi, tyttäseni!
Puhu vaan ihmisten konssa ahkerasti
Ruotsia, Lana tem. Sveallesi! Waias
aikeen hyvin! Lämp. suukkasen, root
Bibbottasi.